

Den yndigste rose

En rose så jeg skyde op af den frosne jord, alt som os fordum spå'de profetens trøsteord; den rose spired frem midt i den kolde vinter om nat ved Betlehem.

For rosen nu jeg kvæder om kap med Himlens hær. En jomfru var hans moder, Maria ren og skær. I ham brød lyset frem midt i den mørke vinter om nat ved Betlehem. Fra en middelalderlig Maria-verse.

Jeg er Sarons rose..

Højsangen 2, 1

Det eneste sted i bibelen rosen nævnes er i højsangen. Højsangen er slet og ret et kærlighedsdigt. Men det har fået sin plads i bibelen, fordi digtet blev læst som udtryk for Guds Kærlighed. Derfor blev det også nærliggende at forstå rosen som billede på det ultimative udtryk for Guds kærlighed: Jesus Kristus selv.

Rosen er også blevet symbol for jomfru Maria. I nogle sammenhænge er hun den rosenbusk, Jesus vokser frem på, i andre sammenhænge hyldes hun selv som rosen - den hvide rose, symbol på renhed.

Den yndigste rose

Den yndigste rose er funden blandt stiveste torne oprunden, vor Jesus, den dejligste pøde, blandt syndige mennesker grø'de. ...

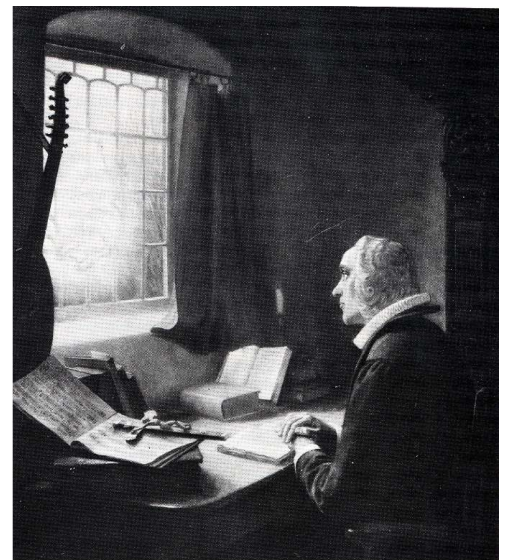
Ak, søger de ydmyge steder, i støvet for Frelseren græder, så får I vor Jesus i tale, thi roserne vokse i dale.

Min Jesus! du stedse skal være mit smykke, min rose, min ære, de giftige lyster du døder og korset så liflig forsøder.

Lad verden mig alting betage, lad tornene rive og nage, lad hjertet kun dåne og briste, min rose jeg aldrig vil miste!
Hans Adolph Brorson 1732.

"Den yndigste rose" er titlen på et maleri af Brorson. Et guddommeligt lys stråler gennem vinterkulde og mørke gennem en isblomst-rose på ruden.

Lutherrosen:

Luthers egen tolkning: Den er symbol på min tro. Det første er et sort kors midt i et rødt hjerte, for at minde mig selv om troen på den korsfæstede frelser. For den retfærdige skal leve af sin tro, troen på den korsfæstede. Men hjertet skal stå midt i en hvid rose for at tilkendegive, at troen giver glæde, trøst og fred, hvorfor rosen skal være hvid og ikke rød. Thi den hvide farve er englenes og åndernes farve. Rosen står i et himmelblåt felt, fordi den glæde er begyndelsen til den kommende himmelske glæde. Og i det blå felt er en gylden ring som tegn på at denne salighed i Himlen varer evigt og langt overgår al anden glæde"

Fra 1516 var denne rose, som var hentet ud af familievåbnet, motivet på Luthers signetring.